

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 94/08-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 48/06 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. septembra 2007 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 48/06.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ 5. júna 2006 podal okresnému súdu žalobu o neplatnosť „uznesení Vojenskej obvodovej prokuratúry v Bratislave a Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky“.

Podľa neho zákonná sudkyňa nerešpektuje rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva č. 57678/00 z 27. júna 2006, vo veci nekoná, preto podal sťažnosti na zbytočné preťahy v konaní. Krajský súd v Bratislave konštatoval, že jeho sťažnosť je dôvodná.

Na základe týchto skutočností sa sťažovateľ domáhal, aby ústavný súd vo veci samej rozhodol nálezom, že jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných preťahov bolo v predmetnom konaní porušené, zároveň žiadal, aby ústavný súd uložil porušovateľovi jeho základného práva uhradiť mu primerané finančné zadostučinenie v sume 5 miliónov slovenských korún, aby uložil okresnému súdu vec ukončiť do troch mesiacov od doručenia nálezu ústavného súdu a aby mu priznal úhradu trov konania.

Súčasne žiada, aby mu bol v konaní o jeho sťažnosti ústavným súdom ustanovený právny zástupca z radov advokátov.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

1. Pri skúmaní opodstatnenosti sťažností, ktorými sa namieta porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prihliada ústavný súd na doterajšiu dĺžku konania a na to, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú môže okrem iného v prípade, keď zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré možno kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle uvedeného článku ústavy (napr. I. ÚS 57/01, II. ÚS 199/02, IV. ÚS 296/04). Pojem „zbytočné priet'ahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na v zákone ustanovené lehoty na vykonanie tohto ktorého úkonu súdu alebo iného štátneho orgánu. Pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd na takéto lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci.

Vychádzajúc z uvedeného, z predloženej sťažnosti a zo súdneho spisu okresného súdu vo veci sp. zn. 15 C 48/06 ústavný súd zistil, že napadnuté konanie začalo 5. júna 2006 na základe žaloby sťažovateľa o „*neplatnosť uznesenia OPn 7206/05 zo dňa 30. 09. 2005, a neplatnosť uznesenia ÚIS – 209/IBA-PO-2005 zo dňa 22. 06. 2005 (...)*“ označenej aj ako „*Žaloba na ochranu osobnosti*“.

Dňa 24. augusta 2006 okresný súd uznesením vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov návrhu (vypravené 25. septembra 2006 a sťažovateľovi doručené 3. októbra 2006).

Dňa 11. septembra 2006 sťažovateľ doplnil (rozšíril) svoj návrh a 9. októbra 2006 odpovedal na výzvu okresného súdu z 24. augusta 2006.

Dňa 26. júla 2007 sťažovateľ doručil okresnému súdu ďalšie podanie.

Dňa 7. novembra 2007 okresný súd vyzval sťažovateľa na predloženie potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch.

Dňa 8. februára 2008 okresný súd spracoval výzvu pre Sociálnu poisťovňu Bratislava.

Ústavný súd posúdil všetky úkony okresného súdu a z jeho zistenia vyplýva, že okresný súd v určitom období konal priebežne a vykonával jednoduché úkony súvisiace s odstraňovaním nedostatkov žaloby sťažovateľa a zisťovaním jeho majetkových pomerov na rozhodnutie o ustanovení právneho zástupcu v konaní pred ním. V období od 9. októbra 2006, keď sťažovateľ podal vyjadrenie k výzve okresného súdu, až do 7. novembra 2007, ústavný súd zistil v postupe okresného súdu nečinnosť v trvaní takmer 11 mesiacov, ktorú vzhľadom na okolnosti daného prípadu (nedostatky návrhu, doba, ktorá uplynula od podania žaloby do podania sťažnosti ústavnému súdu, a ojedinelý priesťah) nehodnotí ako zbytočné priesťahy.

Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje aj na svoje predchádzajúce rozhodnutia, v ktorých opakovane vyslovil, že „Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru“ (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04). Nie každý zistený priesťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy [čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 92/03)].

Na základe uvedeného, ale aj vzhľadom na doterajšiu dĺžku tohto konania (necelých 22 mesiacov od podania žaloby) ústavný súd preto sťažnosť v časti smerujúcej proti postupu okresného súdu v konaní sp. zn. 15 C 48/06 odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Aj keď doterajší priebeh konania pred označeným súdom nebol celkom bez priesťahov, ktoré by bolo možné označiť za zbytočné, tieto by nezakladali reálnu možnosť vyslovenia porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie. Žaloba sťažovateľa navyše vykazovala nedostatky, ktoré musel okresný súd odstraňovať. Až pokračujúca nečinnosť okresného súdu by eventuálne mohla spôsobiť porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48

ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, čo však ústavný súd v súčasnom období nemôže posúdiť.

2. Sťažovateľ ďalej namietal, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho práv zaručených čl. 13 a 14 dohovoru.

Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

Podľa čl. 14 dohovoru užívanie práv a slobôd priznaných týmto dohovorom sa musí zabezpečiť bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode, ako je pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rod alebo iné postavenie.

Keďže sťažovateľ v sťažnosti nepreukázal, akým spôsobom sa mal okresný súd dopustiť porušenia práv podľa čl. 13 a čl. 14 dohovoru, a žiadne také okolnosti nevyplývajú z jeho doterajšieho postupu vo veci vedenej pod sp. zn. 15 C 48/06, ústavný súd sťažnosť aj v tejto v časti odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Ústavný súd nad rámec pripomína, že citované rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým boli údajne porušené práva sťažovateľa tým, že ho všeobecný súd nerešpektuje, sa nevzťahuje na konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 15 C 48/06.

Vzhľadom na túto skutočnosť preto považoval už za bezpredmetné rozhodovať o sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. apríla 2008